

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREŞ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. /2006

Decizie nr. 922/R

Şedința publică din 16 Noiembrie 2006

Completul compus din:

Președinte:

Judecător:

Judecător :

Grefier :

Pe rol judecarea recursurilor promovate de părâtele Direcția Regională Vamală Brașov, cu sediul în str. Hărmanului nr. 50 și de Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita, cu sediul în Miercurea Ciuc, str. Revoluția din Decembrie nr. 20, împotriva sentinței civile nr. 2887 din 6 iulie 2006 , pronunțată de Tribunalul Harghita în dosarul nr. /2005.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-a prezentat reclamanta-intimată SC. SA, prin consilier juridic , lipsă fiind restul părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul asupra cauzei, constatăndu-se că recursurile sunt declarate în termenul procedural și scutite de plata taxei de timbru.

Întrebat fiind, reprezentantul reclamantei-intimate SC SA, declară că nu are cereri de formulat, împrejurare de care instanța ia act, închide procedura probatorie și acordă cuvântul asupra dezbatelor.

Reprezentantul reclamantei-intimate solicită respingerea recursurilor și menținerea în tot a sentinței atacate ca fiind legală și temeinică în integralitatea sa, apreciind că motivele invocate nu întrunesc cerințele cazurilor de modificare sau casare .

Depune la dosar concluzii scrise care au fost susținute și oral.

C U R T E A,

Prin sentința civilă nr. 2887 din 6 iulie 2006, Tribunalul Harghita a respins exceptiile invocate de părâtă și a admis acțiunea formulată de reclamanta SC SA, a dispus anularea Deciziei nr. 27 din 2005, emisă de părâtă D.G.F.P. Harghita,

anularea obligațiilor stabilite prin procesele verbale privind calculul accesoriilor nr. 67, 67(2) și 67(3) din 9 aprilie 2004, a constatat că executarea silită a acestora s-a efectuat nelegal, a dispus anularea tuturor actelor de executare efectuate în baza lor, restituirea sumei de lei către reclamantă și obligarea părătelor la plata dobânzii legale asupra sumei de restituit.

Prima instanță a reținut că prin procesul verbal nr. din 2004 întocmit de inspectorii D.G.V. Brașov s-a dispus virarea la bugetul statului a sumei de lei compusă din lei, obligații principale (taxe vamale și TVA) și lei obligații accesori (dobânzi și penalități aferente obligațiilor principale) și că împotriva acestui proces verbal reclamanta a formulat contestație ce a fost soluționată prin sentința civilă nr. 666/2004 de Tribunalul Alba și decizia nr. 360/2005 a Curții de Apel Alba Iulia, în sensul respingerii contestației și menținerii actului respectiv, suma fiind încasată prin executare silită la 31 mai 2004.

S-a mai reținut că la 9 iunie 2005, D.R.V. Brașov a emis procesele verbale privind calculul accesoriilor pentru neplata la termen a obligațiilor vamale, sumele datorate fiind încasate prin executare silită la 9 iulie 2004.

S-a constatat că în termen legal s-a depus contestația la Judecătoria Miercurea Ciuc, la data de 30 iunie 2004 și că nu a intervenit nici excepția autoritatii de lucru judecat pe considerentul că obiectul dosarelor aflate pe rolul instanțelor din Alba Iulia l-a constituit suma de lei cuprinsă în procesul verbal nr. din 2004, iar obiectul prezentei cauze îl constituie suma de lei cuprinsă în procesele verbale nr. 67, 67(2), 67(3), prin urmare nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 163 Cod procedură civilă.

Instanța de fond a considerat greșit procedeul părâtei fiind evident că reclamanta nu putea achita suma prevăzută în procesul verbal nr. 209/2004, întrucât a contestat acest act, iar procesele verbale nr. 67, 67(2) și 67(3) nu au fost comunicate reclamantei, procedându-se direct la încasarea sumei din contul acesteia. Verificând procesele verbale menționate, instanța a apreciat că părâta a calculat și încasat pentru această perioadă de două ori suma reprezentând dobânzi și penalități, concluzionând și că respectivele procese verbale nu sunt titluri de creanță, motivând că atât legislația în domeniu cât și practica, au statuat că procesele verbale de control nu sunt acte administrative în sensul că nu sunt titluri de creanță ci acte de constatare premergătoare ce pot constitui temeiul emiterii unor acte administrative.

Împotriva hotărârii primei instanțe au declarat recurs D.R.V. Brașov și D.G.F.P. Harghita.

Recurenta D.R.V. Brașov a solicitat în principal admiterea exceptiei prematuritatii cererii de chemare în judecată, subliniindu-se că procedura prealabilă administrativ fiscală este obligatorie și nu facultativă iar pe fond, modificarea în sensul menținerii proceselor verbale atacate, cu precizarea că petitul de obligare la plata dobânzilor asupra sumei de restituit este inadmisibilă în condițiile în care reclamanta a solicitat dobânci la nivelul celor prevăzute de Codul de procedură fiscală pentru creanțele fiscale, deci, instanța s-a pronunțat asupra unui petit ce nu a fost solicitat.

În dezvoltarea motivelor de recurs, această recurentă a precizat că, reclamanta, în urma derulării procedurii administrativ fiscale și de judecată, a fost obligată să plătească suma stabilită prin procesul verbal de control nr. din 2004, cu titlu de datorie principală. Referitor la procesele verbale care fac obiectul prezentei cauze, recurenta a precizat că în cursul executării silite au fost contestate la Judecătoria Miercurea Ciuc, care prin sentința civilă nr. 475 din 6 aprilie 2005, irevocabilă prin nerecurare, a trimis spre competență soluționare contestația la D.G.F.P. Harghita, care prin decizia nr. 27 din 2005 a respins-o ca neîntemeiată.

În continuare, recurenta a criticat punctual considerentele pentru care instanța de fond a pronunțat hotărârea atacată, în esență arătând că exercitarea contestației administrative și a acțiunii în contencios administrativ, nu suspendă de drept executarea silită, apoi că procesele verbale au fost comunicate reclamantei, că nu este vorba de calculul dobânzilor și penalităților pentru aceeași perioadă, deoarece în procesele verbale 67 s-au calculat accesori calculate de la expirarea termenului de 7 zile de la comunicarea procesului verbal de control nr. 209/2004 și până la data încasării creanței principale, că procesele verbale sunt titluri de creanță potrivit Codului de procedură fiscală, ele fiind încheiate anterior intrării în vigoare a actului normativ invocat de instanță.

Recurenta D.G.F.P. Harghita a solicitat respingerea acțiunii reclamantei, deoarece, în primul rând în mod neîntemeiat s-a respins exceptia autoritatii de lucru judecat, problema creanței bugetare principale a societății și a termenului de comunicare a procesului verbal de control al organelor vamale a făcut obiectul controlului judecătoresc de către instanțele din Alba și au fost corect și justificat calculate accesoriile.

Societatea intimată SC SA a formulat concluzii scrise, susținând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, dezvoltând argumente care se regăsesc și în cererea de chemare în judecată.

Analizând hotărârea atacată prin prisma motivelor invocate, ținând cont și de incidența prevederilor art. 304¹ Cod procedură civilă, instanța apreciază fondate recursurile celor două părâte, din următoarele considerente:

Prin decizia nr. 27 din 2005, D.G.F.P. Harghita a respins contestația formulată împotriva proceselor verbale de calcul al accesoriilor nr. 67, 67(2) și 67(3) din 9 iunie 2004 încheiate de D.R.V. Brașov pentru suma de 590.705.569 lei, reprezentând dobânzi aferente drepturilor de import suplimentare stabilită prin procesul verbal de control nr. 209/2004, fără a soluționa fondul contestației, apreciind că a intervenit autoritatea de lucru judecat. Organul de soluționare a contestației a apreciat că din moment ce există o hotărâre irevocabilă pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia, cu privire la creația bugetară principală conform principiului de drept *accessorium sequitur principale* și majorările de întârziere stabilite prin procesele verbale contestate sunt căzute în puterea lucrului judecat.

Instanța de fond, în condițiile în care obiectul acțiunii cu care era investită viza o decizie prin care s-a soluționat contestația pe excepție, nu pe fond, anulând decizia respectivă, trebuie să trimită cauza spre soluționarea contestației pe fond organului administrativ jurisdicțional competent, respectiv D.G.F.P. Harghita care în mod greșit a constatat că a intervenit autoritatea de lucru judecat.

Într-adevăr cele trei procese verbale 67, 67(2) și 67(3) din 9 iunie 2004 constată că reclamanta datorează dobânzi aferente drepturilor de import suplimentare stabilite prin procesul verbal de control nr. /2004 care a făcut obiectul unei judecăți soldate cu o hotărâre irevocabilă, dar nu există identitatea cerută de art. 163 alin. 1 Cod procedură civilă. Reclamanta contestă tocmai faptul că a fost obligată la plata accesoriilor calculate la câteva zile de la înserarea obligației principale și obligații accesoriei calculate deja prin procesul verbal de control nr. din 2004, prin urmare cu privire la obligațiile accesoriei care fac obiectul celor trei procese verbale contestate în prezenta cauză, nu putea interveni autoritatea de lucru judecat, fiind vorba de alte sume, alte perioade și mod de calcul, aspecte care nu au făcut obiectul altei judecăți.

Instanța a verificat legalitatea și temeinicia unui act administrativ fiscal emis de un organ cu atribuții administrativ jurisdicționale pe fondul contestației în pofida faptului că decizia contestată în instanță privește doar excepția autorității lucrului judecat, context în care instanța de fond trebuia să se limiteze doar la modul în care organul de soluționare a contestației a soluționat excepția.

Pentru aceste motive, cele două recursuri vor fi admise, acțiunea nefiind însă prematură în raport cu decizia nr. 27/2005, iar

contestăția neputând primi o soluție în contencios administrativ pe fond, ca urmare a verificării unei decizii date pe excepție.

Față de cele ce preced, instanța a făcut o greșită aplicare a legii și întrucât contestația nu a primit o soluție pe fond, susceptibilă a fi cenzurată pe calea contenciosului administrativ, se impune, văzând și prevederile art.312 alin. 2 și 6 Cod procedură civilă, casarea hotărârii și trimiterea cauzei D.G.F.P. Harghita pentru soluționarea fondului contestației, deoarece în mod greșit s-a constatat că a intervenit autoritatea lucrului judecat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursurile declarate de părâtele Direcția Regională Vamală Brașov, cu sediul în str. Hărmanului nr. 50 și de Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita, cu sediul în Miercurea Ciuc, str. Revoluția din Decembrie nr. 20, împotriva sentinței civile nr. 2887 din 6 iulie 2006 , pronunțată de Tribunalul Harghita în dosarul nr. /2005.

Casează hotărârea recurată și dispune trimiterea cauzei la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita spre competență soluționare pe fond a contestației formulată de SC SA
împotriva proceselor verbale nr. 67, 67(2) și 67(3).

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi 16 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTORI,

GREFIER,